

Bij het verwisselen van de MM moet steeds met de bout A opnieuw worden scherpgesteld. Dit is alleen noodzakelijk indien de MM niet alle op gelijke hoogte in de doosjes zijn

gemonteerd. Na enige oefening kunnen de MM snel worden verwisseld. Het bekijken van micromounts, vooral met meerdere personen, wordt dan een nog groter plezier.

HET EI VAN COLUMBUS

Ergernisvrij etiketteren

Een onmisbaar hulpmiddel voor verzamelaars van mineralen, fossielen en gesteenten is het zelfklevende etiketje bij het aanbrengen van een nummer op onze stukken. Zolang het gaat om een glad oppervlak leveren deze plakertjes meestal geen problemen op: ze blijven plakken. In de meeste gevallen echter is de steen niet glad, met als gevolg dat na verloop van tijd een eens keurig genummerd stuk anoniem geworden is. (Op plastic doosjes blijven ze wel zitten, soms al te goed, zodat we na verwijdering ontsierende lijmresten overhouden). Hoeveel stenen komen we ook niet op beurzen tegen die hun prijsje verloren hebben?

Deze bron van ergernis is bij mijn verzameling al sedert jaren opgedroogd, sinds ik mijn plakertjes niet meer bij de kantoorboekhandel maar bij de drogist haal. De fa. Beiersdorf heeft indertijd een soort pleister op de markt gebracht voor mensen die allergisch zijn voor gewone pleisters. Dit produkt draagt de naam Leukopor en is vervaardigd uit een dunne, witte vliesstof die goed beschrijfbaar is. Het wordt geleverd op rolletjes van 5 meter lengte bij een breedte van 1,25 cm (dus goed voor vele honderden plakertjes!). Dit materiaal hecht, ook na vele jaren, uitstekend en laat bij verwijdering geen lijmresten na. Doordat het dun, soepel, sterk en wat elastisch is, is het uitermate geschikt voor het oneffen oppervlak van onze stenen.

De eenvoudigste manier om deze "etikettes" te beschrijven is: enkele centimeters van de pleister afrollen en op een gladde ondergrond kleven (glas, plastic, metaal of iets dergelijks), dan met potlood, pen, ballpoint of fijnschrijver van het opschrift voorzien, weer van de ondergrond aftrekken, het beschreven gedeelte afknippen en op de steen plakken en het onbeschreven deel terugdoen op het rolletje.

Bij gebruik in het veld is het metalen doosje van de pleister ook heel goed als ondergrond bij het schrijven te gebruiken. Bovendien hebt u het daar dan ook nog meteen bij de hand voor de schrammen die je bij het stenen zoeken en hakken nog wel eens oploopt!

D.C. Kranen, Veldhoven

Het nummeren van collectiestukken is inderdaad vaak een heel gedoe.

Museumstukken zie je wel plaatselijk bestreken met een likje witte verf, waarop met oostindische inkt het collectie-nummer is geschreven. Dit zal bij seriewerk wel vol te houden zijn, maar het gezeur met een steeds uitdrogend kwastje zal velen toch tegenstaan. De pleistermethode van Kranen geeft dan ook een aardige oplossing. Een ander bruikbaar eigentijds produkt is Tipp-Ex. Deze tyfepoutenbedekkende witte vloeistof in kleine flesjes met

Tips van amateurs voor amateurs

een kwastje in de dop is langzamerhand overal verkrijgbaar. Het spul dekt op iedere steen, is vlug droog en daarna zelfs met ballpoint beschrijfbaar. Er is ook een soort Tipp-Ex die handgeschreven tekst kan afdekken, deze blijft in het flesje naar mijn idee langer dunvloeibaar en droogt in de lucht sneller dan de type-Tipp-Ex.

J.S.-v.B.

Mineralen fotograferen? Lampen dimmen!

Bij het macro-opnamen maken van bijvoorbeeld mineralen met mijn spiegel-reflexcamera en twee fotolampen wordt veel hinderlijke – en mogelijk schadelijke – hitte geproduceerd, zeker als tamelijk lang gefrunnikt moet worden met op- en instellen. De lampen moeten dichtbij het object komen, want dit moet sterk belicht worden om ten behoeve van veel scherpte-diepte een klein diafragma te kunnen gebruiken.

Daarom plaats ik steeds een 1000 Watt-dimmer (kosten plm. f 40,—) tussen de lampen en het stopcontact. Het opstellen kan nu plaats vinden bij gedimd licht – dus vrijwel geen hitte. Vervolgens draai ik de dimknop open tot het pijltje in de camera-zoeker de juiste hoeveelheid licht aangeeft. Vaak nog niet eens het maximum. Daarna afdrukken met de draadontspanner en dan weer dimmen. De hitte duurt dan ook maar een paar seconden en bovendien spaar je op die manier de lampen ook nog!

G.E. Valstar, 's-Gravenhage

Zaag- en slijpmachine voor mineralen

De heer J.K. Reek uit Zaandam heeft een apparaat ontwikkeld, waarmee op lapidarie-gebied van alles mogelijk is: van zagen tot polijsten, maar ook het vlakslijpen van vlakken van bijvoorbeeld 6 x 6 cm. Als bijdrage aan onze rubriek stuurde hij een foto van zijn manus-van-alles, die wij hierbij afdrukken.

De machine is uitgevoerd in hechthout 15 mm, de buitenmaten zijn 42 x 40 cm, hoogte 52 cm.

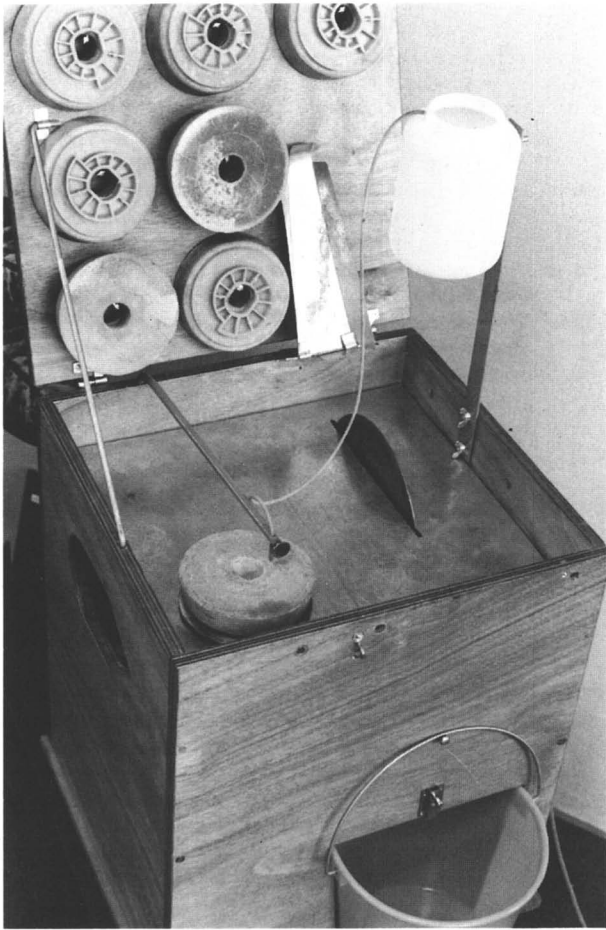
De slijpstenen zijn van het magnesietgebonden type, diameter 13 cm, met snelsluiting. De groftes zijn: nr 1 - carb. 36; nr 2 - 120; nr 3 - 220; nr 4 - 500. De doorsnede van de stenen (helling a, zie schetsje): bij nr 1 - 3 mm; nr 2 - 2 mm; nr 3 - 1 mm; nr 4 - ½ mm.

De motor heeft 0,5 pk bij 3000 toeren per minuut, één fase, 220 V.

Het toerental is voor de zaag 1900, voor de slijpsteen 950 p.m.

Met een verstelbare geleiding als aanvulling is het ook mogelijk om parallel te zagen en facet te slijpen.

De bewerkingen van slijpen tot en met hoogglans, uit een

gezaagd plaatje jaspis of graniet, tot een cabochon van bijvoorbeeld 4 x 2,5 cm, met gebogen bovenzijde en vlakke achterkant, vergen met dit apparaat slechts 45 tot 60 minuten!

Voor verdere inlichtingen is de heer Reek te bereiken onder telefoonnummer 075 - 162470.

Tip

Tandenborstel versleten? Voor stenenpoetsen misschien nog goed genoeg! Vooral in het veld zijn ze erg handig omdat ze bijna geen plaats innemen en het ergste vuil ter plaatse kunnen verwijderen.

D.C. Kranen, Veldhoven

Uw goede idee

ligt misschien te roesten op zolder. Het publiceren ervan doet geen pijn! Daarom bedachten we de rubriek Het ei van Columbus, waarin goede ideeën en kleine of grote uitvindingen kunnen worden doorgegeven aan mede-amateurs.

Inzendingen voor de volgende serie „eieren van Columbus“ kunt u tot 15 oktober sturen naar Redactie Gea, Slauerhoffstraat 8, 1382 RR Weesp.

VERBODEN TOEGANG, zoekbeperkingen in Europa

Mineralen- en fossielenverzamelaars worden steeds vaker geconfronteerd met verbodsbepalingen. Groeven worden door de eigenaars voor "indringers" afgesloten; in Zwitserland zijn er kantons die van overheidswege zware beperkingen opleggen – daar kunt u het maartnummer op naslaan. Ook in andere delen van Europa staan er bordjes met "verboden toegang" in vrije vertalingen.

Veel enthousiaste verzamelaars zouden graag willen weten hoe de stand van zaken is. Daarom zullen we de gegevens over zoekverboden en andere zoekbeperkingen, die ons onder ogen komen, verzamelen en publiceren.

Deze gegevens kunnen ontleend zijn aan andere geologische tijdschriften of aan mondelinge of schriftelijke mededelingen van donateurs en andere geestverwanten. Wie al zoekend en rondtrekkend ergens zijn neus gestoten heeft aan een verbodsbepaling kan via de Gea-kolommen anderen een vergeefse reis besparen. De Gea-redactie ontvangt dan ook graag inlichtingen.

Wij gaan uit van de situatie, waarin een gemiddelde amateur zich bevindt, die met zijn familie op vakantiereis gaat en van de mogelijkheden die zo'n gezelschap heeft met een gemiddelde bagageruimte en met handgereedschap. Gebruik van springstoffen, vrachtwagentjes en mokers, die Titanen zouden sieren, wijzen eerder naar roof dan naar verzamelen voor de hobby. Nog ervan afgezien, dat dergelijke schaalvergroterende middelen wel

overal verboden zullen zijn, vallen ze buiten het bestek van deze kolommen, die immers voor liefhebbers bestemd zijn.

Hier volgt een eerste reeks van plaatsen, waar de bordjes "Verboden toegang" geen loze beweringen zijn. Volledigheid is zeker niet te verwachten; wij hopen op de betrouwbaarheid van de berichtgevers, omdat wij de gegevens niet uit eigen waarneming kunnen verifiëren.

West-Duitsland:

In **Nordrhein-Westfalen** is het verzamelen van fossielen geheel verboden.

Het verzamelen op de **Ettringer Bellerberg** (Laacher-Seegebied, mineralen) is geheel verboden.

De gemeente **Gerolstein** zou besloten hebben het Trilobietenveld aan de Geeser Weg, bij zoekers van Eifel-fossielen welbekend, te sluiten.

De Grube Porta in de **Porta- und Häverstedter Berg** leverde destijds Jura-fossielen op. Het groevemateriaal is nu als wegverharding gebruikt en van de storthoop is niets meer over. (Aufschluss, Nov. 1983)